

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Skipapakkar

ÁHUGIN fyri at byggja nýggj skip tykist ongantíð at hava verið so stórir sum nú. Landsstýrið hevur meira enn 100 umsóknir liggjandi um bygging av nýggjum fiskiskipum. Í ávísam færum er rætt og slætt talan um útskipting av verandi skipum, men talan er eisini um nógvar nýggj skip. Tað snýr seg bæði um feskiskabátar, um svartkjaftaskip til matna, rækjuskip, ídnaðarskip og so ikki at gloyma skeljatrolarar. Tað hoyrist, at bert talið á umsóknunum um at sleppa at byggja skeljatrolarar og umbyggja verandi skip til at fiska skeljar er óvanliga høgt.

Tað er einki at dylja yvir, at tað er torført hjá landsstýrinum at taka dagar ímillum hesar mongu umsóknir. Sum talar sjálvandi fyri at geva loyvi til nýbygningar, meðan annað talar ímóti. At byggja nógvar skip til at fiska burtur av teimum hart tryttu botnfiskastovnunum undir Føroyum er helst skeivt, men harfyri kann landsstýrið ikki nokta teimum, sum fáa úrtøkuna undir Føroyum, at skifta ótíðarhóskandi og gomul skip út. Heldur ikki kann landsstýrið, nú menn eru farnir at vísa áhuga fyri skelja-fiskiskapi játta einum stórum tali av slíkum skipum, men verður noygt til at vísa varsemi. Kortini ber eisini til, at vit eru so mikið varnir, at vit longu drepa initiatívið í føðingini. Tað er so heldur ikki gott. Tað er tí greitt, at tað er neyðugt hjá landsstýrinum væl og virðiliga at meta um, hvørjar nýløgur í skip eru skilgáðar og kunnu koma at vera eitt gott og sunt ískoyti til landshúshaldid.

HÓAST tað eru mong okkara, sum seta eitt stórt spurningarkeini við stórar og dýrar nýløgur í skip, so er tað greitt, at vit eru noydd til at fylgja við útviklinginum, soleiðis at vit í hvussu so er varðveita ein góðan og nýtiligan fiskiflota. Vit mugu tí ansa eftir ikki at koma hartil, at vit bráðliga, orsakað av at vit ikki vildu geva loyvi til bygging av nýggjum skipum, sita eftir við einum ótíðarhóskandi og ónýtiligum fiskiflota. Eisini mugu vit hugsa um tættu mongu arbeiðsplássini á okkara skipasmíðjum og leggja útskiptingina av fiskiflotanum soleiðis til rættis, at tað verður gjørt so við og við.

NÝGGJAR leiðir og vaksandi kvotur hava fingið menn at gera

løgur í nýggj skip. Hetta hevur gjørt at vit í dag hava ein rættiliga stóran rækjufloata og eru í ferð við at byggja upp ein svartkjaftafloata eisini.

HESI seinastu tvey árinu hevur eisini verið nógvar tósáð um møguleikan at fiska skeljar í Barentshavinum og eru nógvar færoyingar, sum vilja seta pening í slíka veiðu. Men enn hevur landsstýrið so ikki givið loyvi til slíkar bátar. Orsøkirnar kunnu helst vera ymiskar. At vit eiga at vera varnir ella at vit ikki eiga at fara út í hetta ævintýrið, sum mong vænta fer ikki at vara leingi afturat. Tað er tó greitt, at landsstýrið átti at umhugsað at givið loyvi til ein ella tveir skeljatrolarar, soleiðis at vit eisini vera við at royna henda møguleikan. Møguliga eru vit longu ov seinir á sjóvarfallinum.

MILLUM umsóknir í Tinganesi eru so eisini nýggj saltfiskaskip. Økta kvotan í Barentshavinum hevur fingið menn at vísa hesum størri áhuga. Nú er so spurningurin, hvussu nógvar skip verandi kvota skal b. ýtast til. Spurningurin er, um tað ikki er rættari at lata verandi feskiskatrolarar sleppa túrar í Barentshavið at fiska ein part av árinum og harvið minka um trýstið á okkara egnu grunnar, heldur enn at geva loyvi til nýggjar saltfiskatrolarar. Men hetta er so ein spurningur, sum landsstýrið eisini hevur til viðgerðar í hesum døgum.

SAMANUMTIKIÐ kann sigast, at okkara møguleikar at veiða eru sera skerdir. Í fremmandum sjógvum eru vit avmarkaðir av kvotum og her hjá okkum sjálvum vilja fiskifrøðingarnir vera við, at fiskastovnarir eru í so hart tryttir og at teir ikki tola meiri roynd. Taka vit so eisini støðuna í samfelagnum sum heild hvat viðvíkur fólk, so vita vit, at stórt trost er á fólk at gera tætt ymsu arbeiðini, og at vit hava verið noyddir til at innflyta fólk. Tað er greitt, at skulu vit byggja nógvar nýggj fiskiskip, so skulu teir mannast so ella so. Og hvaðani skulu so tær manningarnar koma frá. Kann tað henda, at manningarnar rýma av verandi skipum umborð á tætt nýggjar, so verða verandi skip við sviðið so. Spurningurin er tí, um ikki landsstýrið eigur at viðgera spurningin um manning til okkara fiskiskip og virksema í landinum áðrenn tað endaliga avgreiðir verandi skipapakka. Men tað er víst, bæði spurningar eiga at verða viðgjørdir ongantíð ov skjótt. Jamú

tjak og meiningar

Ambulansukoyring í Vágum

Tann 25. april 1987 var eitt hátíðarhald á Hotel Vágum, har felagskommunurnar í Vágum stílaðu fyri í samband við, at tað 26. november 1986 vóru liðin 10 ár síðan Vága Bjargingarfelag fyrstu ferð framdi sjúkrarflutning við ambulansu.

At greiða frá hvussu henda ambulansutænasta kom í lag, og hvussu arbeiðsviðurskiptini í hesi tænastuni ta farnu tíðina hava verið, skal ikki nevast her. — Tað eru fleiri lið í ambulansutænastuni, sum t.d. læknarnir, starvsfólk á Ellis- og Rektarheiminum, bygðaráðini o.o., men uttan at vilja minka um teirra týðningarmikla leiklut, skal heldur ikki verða nomið við ta síðuna av tænastuni her.

Ætlanin við hesum reglum er tann at heiðra og takka teim monnum, sum í hesi 10 árinu, ja, líka til dagin í dag, hava røkt hesa so týðningarmiklu tænastu fyri fólk, ið býr

her um leiðir. Hetta er ikki nøkur tænasta, ið nakar hevur spunið gull av, heldur hin vegin. Hesir menn hava koyrt ambulansu í øllum víður-skiftum, tá boð hava verið send eftir teimum, nátt sum dag, í høgtið sum frítið, í øllum veðri og likindum, og mangan er svøvnur brotin, og rímligt hevur tað ikki altíð verið hugnaligt upptak hjá teimum, tá t.d. verður hugsað um ferðsluóhapp við fólkaskaða uppi í.

Her skal verða skotið inn ímillum, at konurnar hjá hesum monnum eiga eisini eina tøk uppiborna fyri teirra leiklut, tá ringt verður eftir monnum teirra.

Ambulansutænastan hevur hesi árinu verið røkt av umleið 10 monnum, ið teir allarflestu hava verið til ambulansuskeið antin í Danmark ella her í Føroyum.

Í fyrsta 10-ára skeiðnum koyrdu teir 967 túrar. Túratálið hjá teim ein-

støku er ymiskt; ein koyrði heilar 547 túrar og ein 5. Stórir munur, jú, men ongan túr kundu vit verið fyruttan.

Tað man vera eindomi, at eitt bjargingarfelag hevur eitt slíkt lið av álitismonnum, ið hava røkt ambulansutænastu í so langa tíð á frívilgum grundarlag.

Tað er trupult í fáum orðum t síga teim nóg væl takk. Tað kann ikki virðis-metast nóg høgt at hava hesa ambulansutænastuna gangandi út frá Vág-oyinni.

Til ambulansuførarar okkara! Stóra takk fyri tykkara tænastu. Vita skulu tit, at tað runt um í heiminum her eru mong, ið av hjarta eru tykkum takksom!

Hjartaliga takk — og Gud signi tykkum fyri tykkara vælgerðir.

Í Sørvági, 3. mai 1987
Marni av Kák

Tíðindastubbi í Sosialinum 30/4-1987

Marjun Hanusardóttir á Heilsufreðiligu Starvsstovuni greiðir frá, at tætt hava funnið tyfusbakteriur í norskar sjúkulátu, sum P/f Kartni Winther umboðar. Hann hevur fingið boð um hetta og hevur alt fyri eitt biðið viðskiftafólk sitt beina fyri sjúkulátuni.

Síðani verður sagt, at onkur ringdi til Starvsstovuna, sum hevði høyr norska útvarpið, men at Starvsstovan annars hevði fingið tíðindini um ta smittaðu sjúkulátu ígjøgnum teirra Norrøna Fráboðanarsamstarv.

Tann onkur, ið ringdi til Starvsstovuna um tíðindini í norska útvarpinum, var skrivarin í Brúkarafelagnum, sum greiddi frá, at salmonella bakteriur vóru funnar í sjúkulátu frá Nidar Bergene A/S, og at útvarpið ávaraði fólk ímóti at eta sjúkulátuna, tí børn vóru blivin sjúk av henni.

Starvsstovan kundi onki til málið, men skuldi alt fyri eitt seta seg í samband við norska heilsu-

direktoratið.

Brúkarafelagið fekk síðani avrit av brøvunum, sum komu úr Noregi, og fekk samstundis at vita, at P/f Kartni Winther segði seg ikki hava fingið sjúkulátu av umrødda partii.

Starvsstovan hevur so tikið royndir og funnið tyfusbakteriur í sjúkulátuni.

So er tað ein spyr: hví kom ikki ávaring í útvarpið alt fyri eitt, istaðin fyri ein litlan tíðindastubba í Sosialinum, ein mánað aftaná tíðindini í norska útvarpinum? Tyfusbakterian er ikki nøkur meinaleys bakterian.

Ein annar spurningur er, hvør hevur eftirlit við at sjúkulátan verður tikið av hillunum. Í grein 41 og 42 í Matvørlógini stendur, at heilsunevndirnar á staðnum skulu hava eftirlit við, at lógin verður hildin, men lógin er ikki sett í verk. Hetta skriv er ikki á nakran hátt ætlað sum eitt álóp á Heilsufreðiligu Starvsstovuna ella á Marjun Hanusar-

dóttir, men her er eitt ítøkiligt dømi um, at nú skal Matvørlógin koma at virka.

Brúkarafelagið

Beckers

Til øll
endamál

Besta lakk-
og glansverja
í móti øllum
hugsandi
árinu

BECKERS MALING
Tel. 13857 Tórshavn